

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 2 september 2010 in zaak nr. 09/29322 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 februari 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen buiten behandeling gesteld.

Bij besluit van 16 juli 2009 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 september 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 september 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt in de overwegingen tevens verstaan diens rechtsvoorganger.

2.2. In zijn enige grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat artikel 3.34i van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (hierna: het VV 2000) niet op de vóór de inwerkingtreding van die bepaling ingediende aanvraag van de vreemdeling van toepassing is, omdat dit een bepaling is die het in behandeling nemen betreft, die naar inhoud niet anders kan meebrengen dan dat het recht van toepassing is dat ten tijde van het indienen van de aanvraag gold. Daartoe voert de minister aan dat de rechtbank aldus niet heeft onderkend dat artikel 3.34i van het VV 2000 onmiddellijke werking heeft en dat de vreemdeling bij het indienen van zijn aanvraag noch daarna de verschuldigde leges heeft voldaan. Voorts heeft de rechtbank volgens de minister miskend dat artikel 3.103 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) niet van toepassing is op een onvolledige aanvraag en bovendien uitsluitend ziet op het materiële recht. Voorzover artikel 3.103 van het Vb 2000 wel van toepassing zou zijn, is met de in artikel 3.34i van het VV 2000 opgenomen verplichting dat de desbetreffende vreemdeling de verschuldigde leges in persoon aan het IND-loket moet voldoen geen wijziging opgetreden, nu deze verplichting gelet op artikel 24, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) en paragraaf B1/9.6.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) ook al gold toen de vreemdeling zijn aanvraag indiende, aldus de minister.

2.2.1. Ingevolge artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, is een vreemdeling, in door de minister te bepalen gevallen en volgens door de minister te geven regels, leges verschuldigd ter zake van de afdoening van een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Indien betaling achterwege blijft, wordt de aanvraag niet in behandeling genomen.

Ingevolge artikel 3.103 van het Vb 2000 wordt een aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vw 2000 anders voortvloeit of het recht dat geldt op het tijdstip waarop het besluit wordt gegeven, voor de vreemdeling gunstiger is.

Ingevolge artikel 3.34i, eerste lid, van het VV 2000, zoals in werking getreden op 10 april 2009, worden de in dit artikellid bedoelde leges door een vreemdeling in persoon aan het IND-loket voldaan.

Volgens paragraaf B1/9.6.1 van de Vc 2000, zoals deze luidde ten tijde van de indiening van de aanvraag door de vreemdeling en voor zover thans van belang, wordt bij een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd een vreemdeling in de gelegenheid gesteld de verschuldigde leges per kas of per pin ter plekke aan de kas te voldoen.

2.2.2. Het betoog van de minister dat de verplichting om de leges in persoon aan het IND-loket te voldoen ook reeds gold ten tijde van de indiening van de aanvraag door de vreemdeling, namelijk volgens paragraaf B1/9.6.1 van de Vc 2000, faalt, reeds omdat uit artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000 volgt dat de door de minister te stellen regels inzake het voldoen van de verschuldigde leges in een wettelijk voorschrift dienen te worden neergelegd. De minister voert weliswaar terecht aan dat, gelet op het ontbreken van overgangsrecht, artikel 3.34i, eerste lid, van het VV 2000 onmiddellijke werking heeft, maar dit neemt niet weg dat eerst met de inwerkingtreding van deze bepaling op 10 april 2009 een wettelijke grondslag bestaat voor het in persoon betalen van leges als vereiste voor het in behandeling nemen van een aanvraag, terwijl de vreemdeling zijn aanvraag vóór die datum heeft ingediend. Anders dan de minister betoogt, vloeit uit de bewoordingen noch uit de totstandkomingsgeschiedenis van artikel 3.103 van het Vb 2000 voort dat in dit geval die bepaling niet van toepassing is, omdat de regels omtrent het betalen van leges niet behoren tot het materiële recht aan de hand waarvan de aanvraag dient te worden beoordeeld. Nu de aanvraag is ingediend vóór de inwerkingtreding van artikel 3.34i, eerste lid, van het VV 2000 en daarenboven strekt ten nadele van de vreemdeling, in die zin dat het een beperking inhoudt van de wijze waarop hij de verschuldigde leges kan voldoen, heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat die bepaling niet van toepassing is op de aanvraag van de vreemdeling.

Nu de vreemdeling voorts bij brieven van 2 februari 2009 en 10 juli 2009 de minister heeft verzocht hem een acceptgiro toe te sturen, dan wel een bankrekeningnummer te verstrekken waarnaar het verschuldigde legesbedrag kan worden overgeschreven, maar de minister hierop niet heeft gereageerd, heeft de minister de vreemdeling ten onrechte tegengeworpen dat hij de verschuldigde leges niet heeft voldaan.

De grief faalt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. De minister voor Immigratie en Asiel dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de minister voor Immigratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- III. bepaalt dat van de minister voor Immigratie en Asiel een griffierecht van € 448,00 (zegge: vierhonderdachtenveertig euro) wordt geheven.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. D. Roemers, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

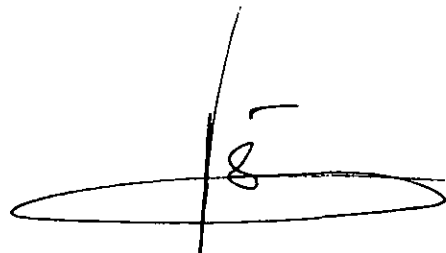
w.g. Groeneweg
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 april 2011

32-660.

Verzonden: 11 april 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: AWB 09/29322

Uitspraak van de rechtbank van 2 september 2010

inzake:

geboren op
van Angolese nationaliteit,
IND-dossiernummer: 0112.10.2059,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. W.P.R. Peeters, advocaat te Rijsbergen,

tegen:

de Minister van Justitie, voorheen de Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. E.B. Rijpma, ambtenaar bij de IND.

Procesverloop

Op 5 januari 2009 heeft eiser een aanvraag gedaan tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) met als doel "beperking conform beschikking Staatssecretaris." Bij besluit van 16 februari 2009 heeft verweerder deze aanvraag niet in behandeling genomen.

Eiser heeft daartegen op 11 maart 2009 een bezwaarschrift ingediend.
Bij besluit van 16 juli 2009 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Eiser heeft beroep ingesteld bij de rechtbank tegen dit besluit. De gronden van het beroep zijn ingediend op 11 september 2009. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 15 juli 2010.
Eiser is verschenen bij zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Feiten en omstandigheden

Op 5 januari 2009 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 van de Vw 2000 met als doel 'beperking conform beschikking Staatssecretaris' ingediend.

Door of namens eiser is zowel op 5 januari 2009 als op 21 januari 2009 verzocht om toezending van een acceptgiro teneinde de leges te betalen. Bij brief van verweerder van 23 januari 2009, op 26 januari 2009 verzonden, is eiser de mogelijkheid geboden om op 4 februari 2009 om 09:00 uur bij de IND te Rijswijk te verschijnen teneinde de verschuldigde leges te voldoen per pin of per kas. Tevens is eiser er in deze brief op gewezen dat, indien eiser geen gevolg geeft aan deze uitnodiging, de aanvraag niet in behandeling zal worden genomen.

Eiser is niet verschenen. Bij besluit van 16 februari 2009 is eisers aanvraag niet in behandeling genomen. In het besluit heeft verweerder eiser enkel het niet voldoen van de leges tegengeworpen. Eiser heeft hiertegen bij brief van 11 maart 2009 bezwaar ingediend.

Verweerder heeft eiser vervolgens, gelet op de wijziging van het Voorschrift Vreemdelingen (VV), in bezwaar bij brief van 30 juni 2009, opnieuw in de gelegenheid gesteld de leges op 15 juli 2009 om 11.30 uur ter plekke aan het IND-loket te voldoen. Eiser is wederom niet verschenen.

Bij besluit van 16 juli 2009 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Overwegingen

Artikel 3.34 VV bepaalt dat vreemdelingen ter zake van de afdoening van een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier leges verschuldigd zijn.

Sinds 10 april 2009 bepaalt artikel 3.34i, eerste lid, VV: "1. De leges, bedoeld in de artikelen 3.34, 3.34a, 3.34c, 3.33g, tweede lid, en 3.34h, worden door de vreemdeling in persoon aan het IND-loket voldaan."

Desgevraagd heeft de gemachtigde van verweerder ter zitting verklaard, dat voor de inwerkingtreding van artikel 3.34i, eerste lid VV de verplichting niet bestond om in persoon de leges te voldoen aan het IND-loket. In het primaire besluit is deze eis aldus ten onrechte gesteld en zou dit grond zijn geweest om de beschikking in te trekken.

Echter, gelet op de inwerkingtreding van artikel 3.34i, eerste lid VV kan de bestreden beschikking stand houden en heeft verweerder niets in de weg heeft gestaan eiser hangende bezwaar te verplichten de leges in persoon aan het IND-loket te voldoen, aldus verweerder.

Als uitgangspunt heeft immers te gelden dat, bij gebreke van geschreven overgangsbepalingen, artikel 3.34i, eerste lid VV onmiddellijke werking heeft en derhalve dient te worden toegepast vanaf de datum van inwerkingtreding, zijnde 10 april 2009.

Tevens heeft de gemachtigde van verweerder ter zitting verklaard dat eiser niet in een materieel ongunstiger positie komt te verkeren vanwege de inwerkingtreding van artikel 3.34i, eerste lid VV.

De rechtbank volgt verweerder hierin niet. Het artikel betreft immers een bepaling die het in behandeling nemen van een aanvraag betreft, die naar het oordeel van de rechtbank naar haar inhoud niet anders kan meebrengen dan dat het recht van toepassing is dat ten tijde van het indienen van de aanvraag gold. Een wijziging van het recht kan niet meebrengen dat de voorwaarden voor het in behandeling nemen van een aanvraag met terugwerkende kracht worden verscherpt.

Mitsdien is het beroep gegrond.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat thans aanleiding.

Voorts overweegt de rechtbank, reagerend op de gronden van beroep, dat aanvragen die zijn ingediend na de inwerkingtreding van artikel 3.34i VV wel buiten behandeling kunnen worden gesteld vanwege het niet in persoon voldoen van de leges. Naar het oordeel van de rechtbank biedt artikel 3.34i, eerste lid VV hiervoor wel voldoende grondslag.

Beslissing

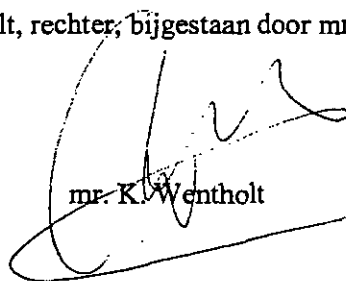
De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking en bepaalt dat verweerder opnieuw op het bezwaar dient te beslissen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon om het betaalde griffierecht ad € 150 aan eiser te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier moet voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. K. Wentholt, rechter, bijgestaan door mr. S. Derks, griffier.

mr. S. Derks

mr. K. Wentholt

In het openbaar uitgesproken op 2 september 2010.

*Tegen deze uitspraak kunnen partijen **binnen vier weken** na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.*

Afschrift verzonden op: - 2 SEP 2010

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

28 SEP 2010

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant
Gemachtigde: mw. mr. N.A.P. Trommelen,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Assen
van 2 september 2010
met kenmerk AWB 09/29322

Inzake:
met IND-kenmerk 0112-10-2059
aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: mr. W.P.R. Peeters
advocaat te (4891 CJ) Rijsbergen, aan de St. Bavostraat 18

Procesvertegenwoordiging

Postbus 7029, 8007 HA Zwolle

Contactpersoon:
mw. mr. F.W.A. Croonen
Tel. 038-8886851

1. Inleiding

- 1.1. De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 2 september 2010, verzonden op diezelfde datum, met kenmerk 09/29322 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van 16 juli 2009, waarbij het bezwaar van verweerder tegen de buiten behandeling stelling van zijn aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel: "beperking conform beschikking Staatssecretaris" ongegrond is verklaard, dit besluit heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.
- 1.2. Waar hier de Minister (van Justitie) wordt genoemd, wordt daaronder in voorkomend geval mede begrepen eerdere bewindspersonen voor Vreemdelingenzaken.

2. Achtergronden

Verweerder heeft op 5 januari 2009 een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel: "beperking conform beschikking Staatssecretaris". Bij beschikking van 16 februari 2009 heeft de Minister de aanvraag buiten behandeling gesteld. Het tegen deze beschikking ingediende bezwaarschrift is bij beschikking van 16 juli 2009 ongegrond verklaard. Bij beroepschrift van 30 november 2009, aangevuld bij schrijven van 16 december 2009, heeft verweerder beroep ingesteld tegen deze beschikking. Het ingestelde beroep heeft geleid tot de thans bestreden uitspraak.

3. Grieven

- 3.1. Ten onrechte overweegt de rechtbank in de eerste rechtsoverweging op pagina 3 van de aangevallen uitspraak het navolgende.

"De rechtbank volgt verweerder hierin niet. Het artikel betreft immers een bepaling die het in behandeling nemen van een aanvraag betreft, die naar het oordeel van de rechtbank naar haar inhoud niet anders kan meebrengen dan dat het recht van toepassing is dat ten tijde van het indienen van de aanvraag gold. Een wijziging van het recht kan niet meebrengen dat de voorwaarden voor het in behandeling nemen van een aanvraag met terugwerkende kracht worden verscherpt."

- 3.2. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen in de twee hierop volgende zinsneden op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrond bevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grieven

- 4.1. Het debat in de onderhavige procedure spitst zich toe op de vraag in hoeverre de Minister van een vreemdeling mag verwachten dat hij de voor de afdoening van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd - welke dateert van voor de inwerkingtreding van artikel 3.341 van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (hierna: VV) - verschuldigde leges in persoon aan het IND-loket voldoet.

- 4.2. De rechtbank heeft zich, niet ten onrechte, en mede naar aanleiding van de ter zitting in eerste aanleg door de gemachtigde van de Minister gegeven toelichting hierop, rekenschap gegeven van het bepaalde in artikel 3.34i VV, inwerking getreden op 10 april 2009 (Staatscourant 8 april 2009, nr. 66). De rechtbank heeft evenwel in de visie van de Minister aan de inwerkingtreding van genoemd artikel ten onrechte niet de consequenties verbonden die zij daaraan had moeten verbinden. De rechtbank oordeelt in dit verband, op zichzelf bezien, terecht in de laatste rechtsoverweging op pagina 3 van de bestreden uitspraak, reagerend op de gronden van beroep in eerste aanleg, dat aanvragen die zijn ingediend na de inwerkingtreding van artikel 3.34i VV buiten behandeling kunnen worden gesteld vanwege het niet in persoon voldoen van de leges. Naar het oordeel van de rechtbank biedt artikel 3.34i, eerste lid, VV hiervoor wel voldoende grondslag.
- 4.3. De wettelijke grondslag voor de heffing van leges, als hier bedoeld, is gelegen in artikel 24, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw). Daarin is bepaald dat de vreemdeling, in door de Minister te bepalen gevallen en volgens door de Minister te stellen regels, leges verschuldigd is terzake van de afdoening van een aanvraag. Daarbij kan de Minister tevens bepalen dat de vreemdeling voor de afgifte van een document waaruit het rechtmatig verblijf blijkt leges verschuldigd is. Als betaling achterwege blijft wordt de aanvraag niet in behandeling genomen dan wel het document niet afgegeven.
- 4.4. In artikel 3.34i VV is bepaald dat de leges, bedoeld in de artikelen 3.34, 3.34a, 3.34c, 3.34g, tweede lid, en 3.34h VV, door de vreemdeling in persoon aan het IND-loket worden voldaan.
- 4.5. Met de invoering van artikel 3.34i VV is beoogd te regelen dat iedere legesplichtige vreemdeling die een aanvraag indient tot het verlenen van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd of tot het wijzigen van die vergunning, die in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd in het kader van de terugkeeroptie op grond van artikel 8 van de Remigratiewet, of die een aanvraag om toetsing aan het gemeenschapsrecht indient, in persoon leges aan een loket van de IND moet voldoen. In deze gevallen wordt de vreemdeling, die de aanvraag bij een loket van de IND indient, in de gelegenheid gesteld de verschuldigde leges per kas of per pin ter plekke in één keer te voldoen. Na betaling van het verschuldigde bedrag ontvangt de vreemdeling een betalingsbewijs. De vreemdeling die het verschuldigde legesbedrag niet ter plekke voldoet, wordt ter plekke in de gelegenheid gesteld dit verzuim te herstellen en de verschuldigde leges alsnog te voldoen. Indien de vreemdeling van deze gelegenheid geen gebruik maakt, wordt de aanvraag buiten behandeling gesteld.
- 4.6. In dit verband is relevant om op te merken dat artikel 3.34i VV onmiddellijke werking heeft.
- 4.7. Niet in geschil is dat de aanvraag van verweerder dateert van 5 januari 2009 en aldus is ingediend vóór de inwerkingtreding van artikel 3.34i VV. Ook is niet in geschil dat verweerder bij het indienen van zijn aanvraag noch op enig moment daarna de verschuldigde leges heeft voldaan. Evenmin in geschil is dat de Minister in de bezwaarfase verweerder bij brief van 30 juni 2009 schriftelijk de mogelijkheid heeft geboden het verzuim van het niet

betalen van de verschuldigde leges alsnog te herstellen, van welke gelegenheid verweerder geen gebruik heeft gemaakt.

- 4.8. De rechtbank heeft in die laatste omstandigheid, naar het oordeel van de Minister ten onrechte, geen aanleiding gezien te oordelen dat de Minister toepassing heeft mogen geven aan artikel 3.341 VV. De rechtbank baseert haar oordeel in deze op de omstandigheid dat dit recht nog niet geldend was op het moment van het indienen van de aanvraag en oordeelt dat deze omstandigheid, tezamen bezien met het feit dat dit artikel ziet op het in behandeling nemen van aanvragen, niet kan meebrengen dat de voorwaarden voor het in behandeling nemen van een aanvraag met terugwerkende kracht worden aangescherpt. Voor zover de rechtbank haar oordeel in deze baseert op het bepaalde in artikel 3.103 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb) merkt de Minister het volgende op.
- 4.9. De Minister is van oordeel dat de rechtbank met haar overwegingen als voormeld blijkt geeft van een onjuiste visie op het bepaalde in artikel 3.103 Vb. Hiertoe wordt gewezen op het volgende.
- 4.10. Artikel 3.103 Vb luidt aldus:
- De aanvraag wordt getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Wet anders voortvloeit of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, voor de vreemdeling gunstiger is.
- 4.11. De Minister merkt allereerst op dat artikel 3.103 Vb van toepassing is op aanvragen. Niet valt in te zien waarom bedoeld artikel ook van toepassing zou zijn op een onvolledige aanvraag, zoals de onderhavige. Immers, voor het in behandeling nemen van een aanvraag is de vreemdeling leges verschuldigd. Zolang die leges niet zijn betaald, is sprake van een onvolledige aanvraag en is het bepaalde in artikel 3.103 Vb niet van toepassing.
- 4.12. Daarnaast kent het artikel lid eerst dan relevantie indien er sprake is van een wijziging in het materiële recht en niet - zoals de rechtbank lijkt te suggereren - (ook) in het formele recht. De Minister vindt nadere steun hiertoe in de toelichting bij artikel 3.103 Vb waarin het volgende is opgenomen
- “(…) Voor de volledigheid wordt er op gewezen dat artikel 3.103 ziet op het recht waaraan getoetst wordt. De feiten dienen uiteraard actueel en volledig te zijn. Indien de aanvraag strekt tot verlenging van een verblijfsvergunning op grond van een huwelijk, wordt de vergunning ook na toetsing aan het recht zoals dat gold ten tijde van de aanvraag, uiteraard niet verleend, indien het huwelijk op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, is ontworcht of ontbonden.(…)”
- 4.13. Hieruit blijkt eens te meer dat het artikel ziet op de situatie waarin het gaat om een volledige aanvraag en waarbij het toetsingskader het materiële recht is. Vorenstaande heeft de rechtbank miskend en ook gelet hierop kan de bestreden uitspraak geen stand houden,

- 4.14. Indien een andere uitleg aan het bepaalde in artikel 3.103 Vb moet worden gegeven, merkt de Minister het volgende op. Uit de toelichting op artikel 3.341 VV, zoals hierboven weergegeven, blijkt dat de wetgever, gelet op artikel 24, tweede lid Vw en hoofdstuk B1/9.6.1. Vc, er voor gekozen heeft de regels voor het betalen van leges neer te leggen in het VV en niet in de Vc. Hierdoor wordt, in de ogen van de wetgever, een betere invulling gegeven aan het bepaalde in artikel 24, tweede lid, Vw. Er heeft in de visie van de Minister dan ook geen wijziging van recht plaatsgevonden met de invoering van artikel 3.341 VV, maar er is slechts sprake geweest van een technische bijstelling. In een dergelijk geval komt aan artikel 3.103 Vb geen betekenis toe.

Vergelijk:

AbRS, 26 oktober 2006, 200603974/1 (productie 2)

- 4.15. De Minister meent dat de rechtbank dit heeft miskend.
- 4.16. Tot slot merkt de Minister op dat waar in tegenstelling tot hetgeen hierboven reeds is opgemerkt, de rechtbank wel gevolgd dient te worden in haar oordeel dat artikel 3.103 Vb op de onderhavige situatie ziet, het volgende van belang wordt geacht. Ten onrechte komt de rechtbank tot het oordeel dat toepassing van artikel 3.341 VV er toe leidt dat verweerder niet in een gunstigere positie komt te verkeren dan wanneer wordt ultgegaan van de wet- en regelgeving ten tijde van zijn aanvraag.

Immers, zowel ten tijde van de onderhavige aanvraag van verweerder als ten tijde van de beschikking op bezwaar was verweerder op grond van artikel 24, tweede lid, Vw gehouden de voor het in behandeling nemen van zijn aanvraag verschuldigde leges te voldoen. In die verplichting is met de inwerkingtreding van artikel 3.341 VV geen wijziging -in positieve dan wel negatieve zin- van de positie van verweerder gekomen.

- 4.17. De Minister meent dat ook op deze grond de bestreden uitspraak voor vernietiging in aanmerking komt.
- 4.18. Gelet op al het vorenstaande meent de Minister dat de betreden uitspraak niet in stand kan blijven, maar dient te worden vernietigd.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 16 juli 2009 ingestelde beroep.

Zwolle, 28 september 2010

mr. N.A..P. Trommelen, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 7023, 8007 HA Zwolle
telefoon 038-8886851
telefax 038-8886557/8*